

законъ въ такава фатална историческа минута, когато и въ себе си и наоколо всичко трепере отъ ужасъ и негодувание, когато само възпоминанието за събитието на 1-й мартъ прави да протекатъ неудържими сълзи изъ очите и задавятъ гласа, когато всичко, що е честно и върно на своя дългъ, високо викатъ за отмъщение; трудно е, но за настъ хора отъ съда, е обязателно и необходимо прѣди всичко, защото за безпристрастието и спокойствието на всестранното съдебно разглеждане, за съденето на точно основание по всичкитѣ правила и гаранции отъ съдопроизводството, говори ни самиятъ законъ, даденъ отъ онзи мѣдъръ законодателъ на обновена Русия, на когото свѣтлиятъ и милостивъ образъ ние виждаме съ горестъ сега прѣдъ себе си, облѣченъ въ трауръ, по причина на неговата безврѣменна смърть. Съдебното слѣдствие, напълно потресающитѣ фактове и страшнитѣ подробности откриха такъва мрачна бездна на человѣческата погибель, такава ужасаваща картина на обрѣщението на всичкитѣ человѣчески чувства и инстинкти, щото ще изискватъ всичкото мѣжество и хладнокрѣвие на гражданина, прѣдъ когото внезапно се откри зѣяща дѣлбока язва на отечеството и отъ която това отечество чака близко и бѣрзо срѣдство за изцѣренie. За да се произнесе надъ подсѫдимитѣ справедлива и законна присѫда, намъ прѣстои спокойно да изслѣдваме и оцѣнимъ, въ всичката съвокупностъ, неомиваемитѣ злодѣйски пятна на пролѣтата царска кръвъ, областъта на бѣзумната подземна „крамола“, фанатическото изповѣдание на убийството, всеобщото разрушение — и въ тази горестна, но свещена работа, да ни помогне Богъ!